

2002:38

Motion av Svante Linusson (sp) om uppförande av minnesmonument över trafikens offer

I trafikolyckor dör och skadas varje år oerhörda antal individer. Trots att antalet olyckor har sjunkit tack vare ett intensivt trafiksäkerhetsarbete så dör varje år en bra bit över 50 personer i trafikolyckor bara inom Stockholms stads gränser. I hela Sverige är antalet fortfarande över 600. Detta är ett hisnande antal individer och var och en av dem representerar en människas liv som har förkortats i onödan, en katastrof för familjen och att bli av med en god vän för ännu fler. Jämförelsen med en Estoniakatastrof om året är tyvärr befogad. Till dessa skall läggas de tusen och åter tusen som skadas allvarligt. Ändå får dessa människor inte den uppmärksamhet från det omgivande samhället de förtjänar. Att människor dör i trafiken är inte längre någon nyhet och de allra flesta olyckor blir inte rapporterade som mycket mer än en radnotis. Precis som de anhöriga till offren i Estoniaolyckan fick minnesmonument över den katastrofen så borde också de anhöriga till trafikolyckor ges en plats där de ges möjlighet att sörja sina nära. Det är en viktig del i bearbetandet av sorgen att få ett erkännande från samhället. Ett minnesmonument är också en avsiktsförklaring om att staden ställer sig bakom nollvisionen och att varje dödsoffer är ett för mycket. Ett ursäktande från stadens sida att vi ännu inte har lyckats höja trafiksäkerheten tillräckligt på våra vägar. Ett centralt beläget och väl synligt monument skulle dessutom utgöra en påminnelse för de många ofta alltför stressade stockholmstrafikanterna om att man har ett ansvar mot sina medmänniskor att inte bryta mot trafikregler och ta risker i trafiken.

För de som inte dagligen sysslar med trafikfrågor kan det vara värt att nämna några svarta fakta om olyckorna. Enligt stadens trafiksäkerhetsprogram dör och skadas svårt runt 200 personer varje år i stockholmstrafiken. De flesta av dessa är oskyddade trafikanter: gående och cyklister. Väldigt stor andel av olyckorna sker också på gator med mycket fotgängare och tyvärr i allt större utsträckning på övergångsställen, som borde vara säkra zoner för de gående. Det framgår också av denna dystra statistikläsning att närmare 90% av dessa oskyddade trafikanter har blivit påkörda av motorfordon. Det framgår också att det största problemet är farten. En gående som blir påkörd av en bil i 50 km/h

löper ca 80% risk att dö medan en gående som blir påkörd av en bil i 30 km/h löper 10% risk att dö. Förutom det mänskliga lidandet så uppskattar man även att de samhällsekonomiska kostnaderna för trafikolyckor är 2 miljarder om året.

Jag yrkar på

att staden låter uppföra ett minnesmonument över trafikens offer.

Stockholm den 10 juni 2002

Svante Linusson